

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.370 van 17 oktober 2003
in de zaak A. 111.457/X-10.599.**

In zake : Oswald MALUNAT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat V. GOOSSENS,
kantoor houdende te 2640 MORTSEL,
Prins Leopoldlei 81

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. KNAEPS,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Willekensmolenstraat 72 bus 1 en 2.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Oswald MALUNAT op 12 oktober 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 31 juli 2001 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende verwerping van zijn beroep ingesteld tegen de beslissing van 19 mei 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij hem de regularisatievergunning wordt geweigerd voor het verbouwen en uitbreiden van een woning op een perceel gelegen te Kinrooi, Hofstraat, kadastraal bekend Sectie C, nr. 466c;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPs;

Gelet op de beschikking van 2 december 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 17 juli 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 september 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Y. LOIX die, loco Advocaat V. GOOSSENS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat S. VAN GEETERUYEN die, loco Advocaat B. KNAEPS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Oswald MALUNAT op 29 oktober 1998 de regularisatievergunning aanvraagt voor het verbouwen en uitbreiden van een woning; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kinrooi op 13 januari 1999 de regularisatieaanvraag weigert; dat Oswald MALUNAT bij brief van 22 februari 1999 beroep instelt tegen deze weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg op 19 mei 1999 beslist het beroep niet in te willigen; dat Oswald MALUNAT op 4 juni 1999 beroep instelt tegen deze weigeringsbeslissing bij de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media op 31 juli 2001 beslist het beroep niet in te willigen; dat dit thans de bestreden beslissing is; dat niet wordt betwist dat het in artikel 158, § 2, tweede lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) - zoals het van toepassing was op het ogenblik van het nemen van de thans bestreden beslissing - bedoelde certificaat niet werd opgesteld;

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie inzake het belang uiteenzet wat volgt :

"(...)

Zoals verzoekende partij reeds uiteenzette in de middelen in haar verzoekschrift en in haar memorie van wederantwoord, middelen welke hier als integraal hernomen dienen te worden beschouwd, is de bestreden beslissing om diverse redenen aangetast door onwettigheid. Noch bij een op zich wettige, noch bij een op zich onwettige beslissing zou verzoekende partij een vergunning kunnen bekomen, bij gebreke aan het vereiste certificaat. Het belang is dan ook gelegen op een ander vlak, nl. het doen vaststellen van de onwettigheid van de beslissing, zodat de overheid, rekening houdend met de door de Raad van State

vastgestelde onwettigheid, een nieuwe beslissing kan nemen, welke niet aangetast is door onwettigheid en die dan overeenkomstig de nieuwe wetgeving ter zake, waarbij het certificaat niet meer vereist is, mogelijk kan leiden tot het verlenen van de vergunning.";

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie doet gelden wat volgt :

"Doorheen haar rechtspraak heeft de Raad van State de voorwaarde van het belang gespecificeerd: het moet wettig zijn, persoonlijk, rechtstreeks en actueel.

Ons interesseert in casu enkel het actueel karakter van het belang. De meest gezaghebbende rechtsleer leidt uit de rechtspraak van de Raad van State af dat dit actueel belang ook aanwezig dient te zijn bij het inleiden van het verzoekschrift tot nietigverklaring (...).

Op grond van deze rechtspraak en rechtsleer heeft de Raad van State in een principearrest geoordeeld dat een verzoekende partij geen actueel belang heeft bij de vernietiging van een weigering van een regularisatievergunning, indien deze verzoekende partij niet beschikte over een certificaat in de zin van artikel 158, § 2 DRO (...). In dat geval moet het verzoekschrift tot nietigverklaring onontvankelijk worden verklaard.

De argumentatie van verzoekende partij kan niet verdoezelen dat zij geen belang had op het ogenblik van het indienen van haar verzoekschrift. Uit deze argumentatie blijkt duidelijk dat haar belang pas ontstond op het ogenblik dat in de loop van de procedure een wijziging werd aan het gebracht aan het DRO en geen certificaat meer noodzakelijk was voor het verkrijgen van een regularisatievergunning.

Het louter doen vaststellen van een onwettigheid van een beslissing als belang invoeren, komt neer op een actio popularis. Dergelijke vordering is in elk geval onontvankelijk.";

Overwegende dat de bestreden beslissing de weigering van een regularisatievergunning betreft; dat krachtens artikel 159, eerste lid, D.R.O., zoals het van toepassing was op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring, een regularisatievergunning slechts kon worden verleend na het opstellen van het certificaat bedoeld in het op dat ogenblik geldende artikel 158, § 2, D.R.O.; dat niet blijkt dat op dat ogenblik aan de door voornoemd artikel 159, eerste lid, D.R.O. opgelegde voorwaarde was voldaan; dat aldus de bevoegde vergunningverlenende overheid hoe dan ook de gevraagde regularisatievergunning moest weigeren omdat de alsdan geldende dwingende bepaling van artikel 159, eerste lid, tweede zin, D.R.O. zich ertegen verzette dat de regularisatievergunning werd verleend zo het vereiste certificaat niet voorlag; dat verzoeker derhalve op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring geen belang had bij de vernietiging van de bestreden beslissing; dat, aangezien een verzoeker reeds moet doen blijken van het rechtens vereiste belang op het ogenblik van het instellen van de vordering, de omstandigheid dat de aangehaalde regelgeving op het ogenblik van het sluiten der debatten was vervangen, derwijze dat het voorleggen van een certificaat

niet langer is vereist voor het verkrijgen van een regularisatievergunning, niet tot gevolg heeft dat verzoeker hierdoor het vereiste belang bij het beroep verwerft; dat de argumentatie van verzoeker in zijn laatste memorie dat "(zijn) belang (...) gelegen (is) op een ander vlak, nl. het doen vaststellen van de onwettigheid van de beslissing, zodat de overheid, rekening houdende met de door de Raad van State vastgestelde onwettigheid, een nieuwe beslissing kan nemen, welke niet (is) aangetast (...) door onwettigheid en die dan overeenkomstig de nieuwe wetgeving ter zake, waarbij het certificaat niet meer vereist is, mogelijk kan leiden tot het verlenen van de vergunning", hieraan niets afdoet; dat immers de mogelijkheid dat door de nietigverklaring een situatie ontstaat die voor verzoeker kan leiden tot een beter resultaat, betrekking heeft op de gevolgen eigen aan elk vernietigingsarrest, maar niet inhoudt dat verzoeker, door het betrachten van dit gevolg, een belang heeft of verwerft bij het beroep; dat ambtshalve wordt vastgesteld dat verzoeker niet het vereiste belang heeft bij het beroep; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeventien oktober 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. G. DEBERSAQUES,
E. BREWAEYS,
C. ADAMS,
Mevr. A. TRUYENS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
staatsraad,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

G. DEBERSAQUES.